

Verliefdheid als Inwijding

Totdat Maria mij uitleg gaf over verliefdheid en liefde als vorm van Inwijding had ik er nog nooit op die manier over nagedacht. Natuurlijk weet iedereen dat liefde enorm veel teweeg brengt in je leven. Ze maakt dat je straalt als nooit tevoren en dat je kunt leven van de lucht. Ze geeft je het gevoel dat de hele wereld geweldig is en dat je van iedereen kunt houden. Vanuit die verliefdheid kun je alles aan en is niets je nog teveel. Die geweldige positieve houding maakt dat het leven je evenzoveel geweldigs teruggeeft. En ja, als ik dit dan zo teruglees, kan ik me eigenlijk best wel voorstellen dat verliefdheid en liefde een glimp van de Goddelijkheid is. Misschien zelfs wel de schakel die ons in staat stelt contact te maken met de eeuwigheid van onze ziel. Maar waarom verdwijnt dat gevoel van extase dan vaak weer zo snel en waarom ervaren we deze extase via een ander?

Wat is Liefde?

Eerst maar eens bij het begin beginnen, want wat is liefde nu eigenlijk? Waar schuilt de kracht van Liefde in? Daar kreeg ik vanuit de Maria-energie oa. de volgende uitleg over:

'Liefde is een prachtige ervaring, een goddelijk voelen. Het is geven en ontvangen zonder voorwaardes en kan alleen ontstaan als het toegelaten wordt. Liefde is zacht, vrij en positief en het ontstaat op het moment dat de hartsenergieën van twee zielen elkaar raken. Die aanraking op hartsniveau is broodnodig voor het ontstaan van Liefde zodat de ervaring van de eenheid met jezelf mogelijk wordt gemaakt. Liefde voedt de ziel zoals voedsel de mens voedt. Zonder liefde raakt de ziel afgesneden van lichaam en geest en daar kun je als mens daadwerkelijk aan sterven. Pure liefde genereert het contact met je ziel en de eeuwigheid in Jezelf.' Het klonk zo logisch en eenvoudig, zo waar. Daar hoefde niets aan toegevoegd te worden, bleef ik echter nog zitten met de vraag waarom we dit dan via een ander mens moeten ervaren? Waarom niet gelijk vanuit onszelf? En het antwoord hierop was evenzo eenvoudig: 'Omdat we nog niet in staat zijn dit gevoel uit onszelf te halen en levend te houden.' Dat kan ook nog niet want de trilling van een leven vanuit de ziel wordt nog niet volledig ondersteund op Aarde, als dat al zo zou zijn zouden we reeds in het Vredestijdperk leven en dat is overduidelijk nog niet het geval. Maar deze trilling wint langzaam maar zeker steeds meer terrein. Vele mensen voelen dat ze zo niet verder kunnen leven. Ze beginnen te voelen dat er een onvrede in hen huist, diep van binnen en dat is het begin van de roep van de ziel die wil ontwaken. Als je dat durft toe te laten begin je aan een nieuw leven. Bewuster leven is vaak het gevolg en dat nodigt de ziel uit nog meer van zich te laten horen. Deze fase is al een aantal jaren aan de gang en dat is duidelijk zichtbaar in de wereld. Steeds meer mensen proberen vanuit hun eigen waarheid en wijsheid vorm te geven aan hun leven.

Herkenning

En hoe meer je leeft vanuit je eigen Waarheid, hoe sneller je in staat bent mensen met dezelfde zieletrilling te herkennen. Zo'n ziele-herkenning gaat vaak heel diep en komt vrijwel altijd als bij toverslag tot stand. Ze gaat zo diep dat het alle grenzen van het normale overschrijdt. Eigenlijk is het een soort bekrachtiging, een inwijding, die iets in je opent. Iets dat geopend mag worden zodat beide zielen zich verder mogen ontwikkelen in het hier en nu. Op weg naar een verdieping in jezelf, een dieper contact met je eigen Goddelijkheid. Maar omdat wij op Aarde niets anders kennen dan verliefdheid en liefde op het eerste gezicht, zijn wij al gauw geneigd zo'n alles-overstijgende ervaring te bestempelen als verliefdheid, met alle gevolgen van dien. Op dit moment vinden deze ziele-openbaringen op grote schaal plaats, juist vanwege de bewustzijnsverruiming die al een aantal jaar bezig is en helaas begrijpen maar weinigen echt wat er met hen gebeurt. Meestal is het niet de bedoeling dat men lang met elkaar optrekt, daarom is de betovering meestal na korte tijd over. Maar omdat wij mensen zijn en het voor ons heel moeilijk is iets moois los te laten, gaan we vervolgens van alles doen om die goddelijke ervaring vast te houden. We projecteren al ons gemis en onze dromen op die ander en plaatsen hem of haar op een voetstuk. Velen willen een aardse liefdesrelatie met diegene en zijn er vervolgens de rest van hun tijd mee bezig die alles overstijgende goddelijke gevoelservaring na te jagen, op zoek naar dat moment van de eerste oogopslag. Heel vaak komt dat moment niet meer terug en zijn deze relaties gedoemd te mislukken. En voor we het weten zijn we verder van onszelf verwijderd dan daarvoor. Als we zouden weten dat zo'n diepe herkenning op zieleniveau een bekrachtiging is van onszelf, dat het de poort naar onze eigen Goddelijkheid opent en ons de kans geeft meer te leren over onze eigen ziel, dan zouden er nieuwe mogelijkheden voor beide partijen ontstaan. Dan zou er echt gedeeld en beleefd kunnen worden wat er is.

Puberteit

Vanuit dit inzicht is het maar een kleine stap naar het besef dat de puberteit en haar kalverliefdes eveneens een duidelijk doel voor ogen heeft. De tot-over-de oren-liefdes uit onze puberteit openen onbewust steeds een stuk van onze ware kern, waardoor we de kans krijgen dieper in contact te treden met dat deel van onze ziel dat we nodig hebben om onafhankelijk van onze ouders, het leven tegemoet te treden. Dat is dan ook de tijd dat we ons afzetten tegen dat wat we geleerd hebben en onszelf de kans geven dichter bij onze eigen waarheden uit te komen. Niet voor niets duren de liefdes in deze fase van ons leven vaak niet lang, want dat is ook meestal niet de bedoeling. Het zijn inwijdingen voor geest en ziel, zodat beide partijen verder kunnen groeien. Daarom is de betovering van het eerste moment vaak snel verbroken, dat komt omdat dan is geopend wat geopend mocht worden en vervolgens kan het gewone leven weer verder gaan. In de puberteit hebben we het nodig om vaker achter elkaar zo'n bekrachtiging mee te maken, omdat dat het moment is voor onze geest en ziel om wakker te worden en zich meer te kunnen ontvouwen. Omdat we ons echter niet bewust zijn van deze achterliggende waarheid, begrijpen we niet wat er met ons gebeurt en kunnen we na een aantal keer teleurgesteld raken in de liefde. Dat kan dan tot gevolg hebben, dat het geopende deel zich niet verder kan ontwikkelen en gevangen komt te zitten in allerlei emoties. Waar we dan als jong volwassenen verder mee mogen worstelen, met alle gevolgen van dien.

Bewustzijn

Nu we leven in de tijd dat steeds meer mensen zich bezig houden met bewustere manieren van leven, nodigen we eigenlijk onze ziel onbewust uit zich opnieuw te openen voor haar eigen waarheid. Het gevolg hiervan is logischerwijs dat we dan opnieuw terecht kunnen komen in een fase van 'puberale verliefdheden'. We trekken als het ware die mensen aan die een zelfde ziele-insteek hebben en die ook op het punt staan daar meer mee in contact te komen. Als twee van deze zielen bij elkaar in de buurt komen, en meestal is dat een mannelijke en vrouwelijke pool, dan zullen zij op elkaar reageren en de alchemie van het samenzijn van deze twee zielen maakt dat er een enorm krachtige energie-ontwikkeling tot stand komt, die wij herkennen als Liefde. Vanuit onze opvoeding en geschiedenis als mensheid is het logisch dat wij beredeneren dat dit onze nieuwe partner moet zijn. We verliezen onszelf in de projectie van de ander en koppelen zo onze ervaring los van onze eigen Goddelijkheid. Ons ego en onze aardse wil komen boven tafel en trekken het hele zaakje uit z'n verband. Met als gevolg dat wat er werkelijk gedeeld, onderzocht en beleefd kan worden niet aan de orde komt. Er wordt dan dus wel iets geopend, maar de teleurstelling overschaduwde de pracht van de inwijding. Met als gevolg dat er nog een keer zo'n situatie moet plaatsvinden in de hoop dat er nu wel gedeeld kan worden wat de ziel nodig heeft om meer tot leven gewekt te worden.

Maria

Zouden wij nu echter opgevoed worden vanuit een bewustzijn dat is gebaseerd op de ziel, onze diepste bron dan zou er een wereld voor ons opengaan. Want is het niet zo dat in de wereld der Zielen het ego en de wil niet bestaan. Is het niet zo dat iedereen daar van iedereen houdt en dat dat kan want zonder ego is alles onbaatzuchtig. We zouden van jongs af aan weten en begrijpen wat liefde is en waar het voor dient. Dat ze bedoeld is als verrijking van de Goddelijkheid in onszelf en dat ze de voeding is voor al wat leeft. Ondanks dat we zo niet worden opgevoed, ligt deze kennis wel opgeslagen in iedere ziel. De Maria-energie waar ik mee werk, stimuleert de ziel meer naar boven te komen in het dagelijkse leven. Vanuit deze energie weet ik vaak direct wat de bedoeling is van twee zielen die samenkomen en een diepe herkenning met elkaar hebben. Soms ontmoet je elkaar opnieuw omdat er nog beperkingen uit vorige levens aanwezig zijn, die nu opgelost mogen worden zodat de kracht die eronder opgeslagen ligt vrijkomt en je meer in eenheid brengt in het hier en nu. Soms is er wel een mogelijkheid dat je langere tijd met elkaar doorbrengt, uitwisselt en onderzoekt met elkaar, maar die keus is altijd vrij. Ze ligt nooit vast en de aardse liefde is dus een proces dat begint met een voorzichtige vriendschap. Daarna kan alleen de tijd haar werk doen en voor de rest zorgen.

Herken jij jezelf in het bovenstaande en wil je zicht krijgen op jouw proces, neem dan contact op met Sacha.